

Origiel

OFFICIAL GAZETTE

EXTRAORDINARY
OF SOUTH WEST AFRICA.

BUITENGEWONE

OFFISIËLE KOERANT

UITGAWE OP GESAG.

VAN SUIDWES-AFRIKA.

PUBLISHED BY AUTHORITY.

10c

Thursday, 27 March 1969

WINDHOEK

Donderdag, 27 Maart 1969

No. 2982

CONTENTS

INHOUD

Page/Bladsy

GOVERNMENT NOTICE:

GOEWERMENSKENNISGEWING:

No. 44 Ordinance, 1969: Promulgation of Ordonnansie 1969: Uitvaardiging van 769

Government Notice.

Goewermentskennisgewing.

The following Government Notice is published for general information.

J. J. KLOPPER,
Secretary for South West Africa.

Administrator's Office,
Windhoek.

Die volgende Goewermentskennisgewing word vir algemene inligting gepubliseer.

J. J. KLOPPER,
Sekretaris van Suidwes-Afrika.

Kantoor van die Administrateur,
Windhoek.

No. 44.]

[27 March 1969

No. 44.]

[27 Maart 1969

ORDINANCE, 1969: PROMULGATION OF

ORDONNANSIE 1969: UITVAARDIGING VAN

The Administrator has been pleased to assent, in terms of section 27 of the South West Africa Constitution Act, 1968 (Act 39 of 1968) to the following Ordinance which is hereby published for general information in terms of section 29 of the said Act:—

Dit behaag die Administrateur om sy goedkeuring te heg, ooreenkomstig artikel 27 van die Wet op die Konstitusie van Suidwes-Afrika 1968 (Wet 39 van 1968) aan die volgende Ordonnansie wat hierby vir algemene inligting gepubliseer word, ooreenkomstig artikel 29 van gemelde Wet:—

No.	Title	Page
No. 3	Criminal Procedure Amendment Ordinance, 1969	770

No.	Titel	Bladsy
No. 3	Strafproseswysigingsordonnansie 1969	771

No. 3 of 1969.]

ORDINANCE

To amend the provisions of the Criminal Procedure Ordinance, 1963, with regard to definitions; the appointment of an acting attorney-general; the release on bail of an accused before conclusion of the preparatory examination; the release on bail of an accused committed for trial or sentence; the fixing of bail within a prescribed period; the power of the superior court to admit an accused to bail; the payment of a deposit instead of entering into recognizances; the release of juvenile offenders without bail; the release on bail or otherwise of persons arrested for certain offences; the granting of leave of absence from trial; arrest and punishment for failure to obey a subpoena or to remain in attendance; witnesses from prison; the superscription before section 229; the conviction of an accused on a plea of guilty or evidence of confession; service of form of declaration on the accused; the summoning of an accused to appear in inferior court; notice to appear in inferior court; charges in remitted cases; the imposition of another sentence in lieu of certain prescribed compulsory sentences; the payment of a fine without appearance in court; the powers of courts to impose suspended sentences or a caution or a reprimand; the power of the court to order the accused to pay compensation; an application for leave to appeal; a special entry of irregularity or illegality; certain offences in respect of which no information may be published and to provide for incidental matters.

(Assented to 20 March 1969)

(English text signed by the Administrator)

BE IT ORDAINED by the Legislative Assembly for the Territory of South West Africa, with the consent of the State President in so far as such consent is necessary, previously obtained and communicated to the Legislative Assembly by message from the Administrator in accordance with the provisions of section 22 of the South West Africa Constitution Act, 1968 (Act 39 of 1968) of the Republic of South Africa, as follows:—

Amendment of section 1 of Ordinance 34 of 1963 as amended by section 1 of Ordinance 35 of 1965.

1. Section 1 of the Criminal Procedure Ordinance, 1963 (hereinafter referred to as the principal ordinance), is hereby amended by the insertion after the definition of "aggravating circumstances" of the following definition:

"'bank' means a banking institution as defined in section 1 of the Banks Act, 1965 (Act 23 of 1965), and includes the Land and Agricultural Bank of South West Africa referred to in section 1 of the Land Bank Proclamation, 1935 (Proclamation 22 of 1935), and a building society as defined in section 1 of the Building Societies Act, 1965 (Act 24 of 1965);".

Amendment of section 5 of Ordinance 34 of 1963.

2. Section 5 of the principal ordinance is hereby amended by the insertion of the following subsection after subsection (2):

No. 3 van 1969.]

ORDONNANSIE

Tot wysiging van die bepalings van die Strafprosesordonnansie 1963, met betrekking tot woordbepalings; die aanstelling van 'n waarnemende prokureur-generaal; die vrylating op borgtog van 'n beskuldigde voor beëindiging van die voorlopige ondersoek; die vrylating op borgtog van 'n beskuldigde wat ter strafsitting of vir vonnis verwys is; die vasstelling van borggeld binne 'n voorgeskrewe tyd; die bevoegdheid van die hoër hof om 'n beskuldigde op borgtog vry te laat; die betaling van 'n deposito in plaas van 'n borgakte aan te gaan; die vrylating van jeugdige misdadigers sonder borgtog; die vrylating op borgtog of andersins van persone wat weens sekere misdrywe in hegtenis geneem is; die verlening van verlof tot afwesigheid van verhoor; inhegtenisneming en straf weens versuim om subpoena na te kom of aanwesig te bly; getuies uit 'n gevangenis; die opskrif voor artikel 229; die skuldigbevinding van 'n beskuldigde op 'n pleit van skuldig of bewys van 'n bekentenis; bestelling van deklarasievorm aan beskuldigde; die dagvaarding van 'n beskuldigde om in 'n laer hof te verskyn; kennisgewing om in 'n laer hof te verskyn; aanklagtes by terugverwysde sake; die oplegging van 'n ander straf in die plek van sekere voorgeskrewe verpligte strawwe; die betaling van boete sonder verskyning in die hof; die bevoegdheid van howe om opgeskorte vonnisse of 'n waarskuwing of berisping op te lê; die bevoegdheid van die hof om te gelas dat 'n beskuldigde skadevergoeding betaal; 'n aansoek om verlof om te appelleer; 'n spesiale aantekening van onreëlmatighede of met die reg strydige verrigtinge; sekere misdrywe ten opsigte waarvan geen inligting gepubliseer mag word nie en om vir bykomende aangeleenthede voorsiening te maak.

(Goedgekeur op 20 Maart 1969)

(Engelse teks deur die Administrateur geteken)

Die Wetgewende Vergadering van die Gebied Suidwes-Afrika met toestemming van die Staatspresident, dermate sodanige toestemming nodig is, vooraf verkreë en deur boodskap van die Administrateur aan die Wetgewende Vergadering meegedeel ooreenkomstig die bepalings van artikel 22 van die Wet op die Konstitusie van Suidwes-Afrika 1968 (Wet 39 van 1968), VERORDEN:—

1. Artikel 1 van die Strafprosesordonnansie 1963 (hierna die hoofordonnansie genoem), word hierby gewysig deur na die woordbepaling van „advokaat” die volgende woordbepaling in te voeg:

„bank’ 'n bankinstelling soos omskryf in artikel 1 van die Bankwet 1965 (Wet 23 van 1965), en ook die Land- en Landboubank van Suidwes-Afrika in artikel 1 van die Landbankproklamasie 1935 (Proklamasie 22 van 1935) bedoel en 'n bouvereniging soos omskryf in artikel 1 van die Bouverenigingswet 1965 (Wet 24 van 1965);”.

Wysiging van artikel 1 van Ordonnansie 34 van 1963, soos gewysig by artikel 1 van Ordonnansie 35 van 1965.

2. Artikel 5 van die hoofordonnansie word hierby gewysig deur na subartikel (2) die volgende subartikel in te voeg:

Wysiging van artikel 5 van Ordonnansie 34 van 1963.

“(2A) Whenever for any reason the attorney-general is absent or unable to carry out the functions of his office or whenever the office of attorney-general becomes vacant, the Administrator may appoint any fit and proper officer of the public service to act in the place of such attorney-general during his absence or incapacity, or to act in the vacant office until the vacancy is filled, as the case may be.”.

Amendment of section 89 of Ordinance 34 of 1963.

3. Section 89 of the principal ordinance is hereby amended by the substitution for subsection (1) of the following subsection:

“(1) No accused against whom a preparatory examination has been instituted shall before the issue of the warrant for his committal for trial or sentence be entitled to be released on bail: Provided that the magistrate may, subject to the provisions of section 112, in his discretion release the accused on bail before the preparatory examination is concluded.”.

Substitution of section 90 of Ordinance 34 of 1963.

4. The following section is hereby substituted for section 90 of the principal ordinance:

“Accused entitled to be admitted to bail if committed for trial or sentence.

90. Every person committed for trial or sentence in respect of any offence is, subject to the provisions of section 112, entitled as soon as the warrant of committal for his trial or sentence is issued, to be released on bail: Provided that where any person has been committed for trial or for sentence upon a charge of any offence, the magistrate to whom application for bail is made, may, if he has reason to believe that notwithstanding any conditions of a recognizance, such person is not likely to appear as required or to comply with any condition imposed (without prejudice to such person's rights under section 99) refuse to admit him to bail.”.

Substitution of section 93 of Ordinance 34 of 1963.

5. The following section is hereby substituted for section 93 of the principal ordinance:

“Magistrate to fix the bail within twenty-four hours.

“93 (1) A magistrate to whom an application for bail is made under section 92 shall, within twenty-four hours thereafter, give his decision thereon and, if the application is granted, fix the amount of the bail.

(2) The charge against the accused as recorded on the warrant of committal shall be accepted by the magistrate as the charge upon which the accused has in fact been committed.”.

Substitution of section 100 of Ordinance 34 of 1963.

6. The following section is hereby substituted for section 100 of the principal ordinance:—

“Power of superior court to admit to bail.

100. Subject to the provisions of section 112 and any other law, a superior court having jurisdiction in respect of any offence may at any stage of any proceedings taken in any court in respect of that offence, release the accused on bail.”.

Substitution of section 108 of Ordinance 34 of 1963.

7. The following section is hereby substituted for section 108 of the principal ordinance:—

“Deposit instead of recognizance.

108. (1) (a) When any person is required by any court, judge, magistrate or judicial officer to enter into recognizances with or

„(2A). Wanneer die prokureur-generaal om die een of ander rede afwesig is of nie in staat is om sy ampswerkzaamhede te verrig nie of wanneer die amp van prokureur-generaal vakant raak, kan die Administrateur 'n geskikte beampte in die staatsdiens aanstel om gedurende die afwesigheid of onvermoë van die prokureur-generaal in sy plek op te tree of om in die vakante amp waar te neem totdat die vakature aangevul word, na gelang.”

3. Artikel 89 van die hoofordonnansie word hierby gewysig deur subartikel (1) deur die volgende subartikel te vervang:—

Wysiging van artikel 89 van Ordonnansie 34 van 1963.

„(1) Geen beskuldigde teen wie 'n voorlopige ondersoek ingestel is, is voor die uitreiking van 'n lasbrief vir sy verwysing ter strafsitting of vir vonnis geregtig om op borgtog vrygelaat te word nie: Met dien verstande dat, behoudens die bepalings van artikel 112, die landdros die beskuldigde voor beëindiging van die voorlopige ondersoek na goeddunke op borgtog kan vrylaat.”

4. Artikel 90 van die hoofordonnansie word hierby deur die volgende artikel vervang:

Vervanging van artikel 90 van Ordonnansie 34 van 1963.

„Beskuldigde geregtig om op borgtog vrygelaat te word indien ter strafsitting of vir vonnis verwys.

90. Elkeen wat weens 'n misdryf ter strafsitting of vir vonnis verwys word, is, behoudens die bepalings van artikel 112, geregtig om, sodra die lasbrief vir verwysing vir sy verhoor of vonnis uitgereik is, op borgtog vrygelaat te word: Met dien verstande dat waar iemand op 'n aanklag van 'n misdryf ter strafsitting of vir vonnis verwys is, die landdros by wie aansoek om borgtog gedoen word, indien hy rede het om te vermoed dat ondanks enige voorwaardes van 'n borgakke, so iemand waarskynlik nie sal verskyn soos vereis word nie of nie enige opgelegde voorwaarde sal nakom nie, sonder benadeling van so iemand se regte kragtens artikel 99, kan weier om hom op borgtog vry te laat.”

5. Artikel 93 van die hoofordonnansie word hierby deur die volgende artikel vervang:

Vervanging van artikel 93 van Ordonnansie 34 van 1963.

„Landdros stel die borggeld binne vier-en-twintig uur vas.

93. (1) 'n Landdros by wie 'n aansoek om borgtog ingevolge artikel 92 gedoen word, moet binne vier-en-twintig uur daarna sy beslissing daaromtrent gee en, indien die aansoek toegestaan word, die bedrag van die borggeld vasstel.

(2) Die aanklag teen die beskuldigde soos dit op die lasbrief aangeteken is, word deur die landdros aanvaar as die aanklag waarop die beskuldigde inderdaad verwys is.”

6. Artikel 100 van die hoofordonnansie word hierby deur die volgende artikel vervang:

Vervanging van artikel 100 van Ordonnansie 34 van 1963.

„Bevoegdheid van hoër hof om op borgtog vry te laat.

100. Behoudens die bepalings van artikel 112 en enige ander wet, kan 'n hoër hof wat regsbevoegdheid ten opsigte van 'n misdryf besit op enige stadium van enige verrigtinge in enige hof ten opsigte van so 'n misdryf, die beskuldigde op borgtog vrylaat.”

7. Artikel 108 van die hoofordonnansie word hierby deur die volgende artikel vervang:

Vervanging van artikel 108 van Ordonnansie 34 van 1963.

„Deposito in plaas van borgakke.

108. (1) (a) Wanneer iemand deur 'n hof, regter, landdros of regterlike amptenaar aangesê word om ingevolge 'n bepaling van

without sureties under any of the provisions of this ordinance, such court, judge, magistrate or judicial officer may, except in the case of a bond for good behaviour, instead of causing such recognizances to be entered into, permit him or some person on his behalf to deposit a sum of money or Government securities to such amount as the court, judge, magistrate or judicial officer may fix.

(b) Whenever any person is entitled to be released on bail to depositing a sum of money or an amount in Government securities fixed in terms of paragraph (a) and is detained at a place appointed under any law for the holding of periodical courts, any policeman referred to in subsection (2) at such place may at any time when no judicial officer is available, release such person on bail if he or some person on his behalf deposits with such policeman the sum of money or the amount in Government securities so fixed.

(2) If a person is charged with any offence other than an offence specified in Part II of the Second Schedule or has been arrested by virtue of a warrant referred to in section 186 (1) or 289 (3), any policeman holding a rank or post designated by the Administrator from time to time for the purposes of this section by notice in the *Official Gazette*, may at a police station or police post, at any time when no judicial officer is available, release such person on bail if he or any other person on his behalf deposits with such policeman, such sum of money as the policeman may fix, or furnishes to such policeman such security in lieu of bail as the latter deems sufficient.

(3) Whenever any person is released on bail in terms of subsection (1) or (2), conditions in writing of the same nature as the conditions prescribed by this chapter in respect of recognizances, shall be made in respect of the money or Government securities deposited or the security furnished, and the provisions of sections 102, 103, 104, 105, 107, 109 and 110 shall apply *mutatis mutandis* in respect of the money, Government securities or security so deposited or furnished, as the case may be, and in respect of the person released on bail and the person who has deposited or furnished such money, Government securities or security on behalf of the person released on bail.

(4) No person shall be allowed to deposit or furnish on behalf of any other person any sum of money, or any Government securities or any security in terms of this section if the court, judge, magistrate, judicial officer or policeman concerned has reason to believe that such person, at any time before or after depositing such sum of money or Government securities, or furnishing such security, has been indemnified or will be indemnified by any person in any manner against loss of such sum of money, Government securities or security or that he has received or will receive any financial benefit in connection with the deposit or

hierdie ordonnansie borgaktes met of sonder borge aan te gaan, kan daardie hof, regter, landdros of regterlike amptenaar, behalwe in die geval van 'n borgakte vir goeie gedrag, in plaas van hom sodanige borgaktes te laat aangaan, hom of iemand anders ten behoeve van hom toelaat om die som geld of die bedrag in staatseffekte wat die hof, regter, landdros of regterlike amptenaar vasstel, te deponeer.

(b) Wanneer iemand geregtig is om by die deponeer van 'n ingevolge paragraaf (a) vasgestelde som geld of bedrag in staatseffekte op borgtog vrygelaat te word en hy by 'n plek wat kragtens wet vasgestel is vir die hou van periodieke hofsittings aangehou word, kan 'n in subartikel (2) bedoelde polisiebeampte by daardie plek te eniger tyd wanneer geen regterlike amptenaar beskikbaar is nie, so iemand op borgtog vrylaat indien hy of iemand anders ten behoeve van hom die aldus vasgestelde som geld of bedrag in staatseffekte by daardie polisiebeampte deponeer.

(2) Indien iemand weens 'n ander misdryf as 'n misdryf in Deel II van die Tweede Bylae vermeld, aangekla word of kragtens 'n in artikel 186 (1) of 289 (3) bedoelde lasbrief in hegtenis geneem is, kan 'n polisiebeampte wat 'n rang of pos beklee wat deur die Administrateur van tyd tot tyd vir die doeleindes van hierdie artikel by kennisgewing in die *Offisiële Koerant* aangewys is, by 'n polisiestasio of -pos, te eniger tyd wanneer geen regterlike amptenaar beskikbaar is nie, so iemand op borgtog vrylaat as hy of iemand anders ten behoeve van hom by so 'n polisiebeampte die som geld deponeer wat die polisiebeampte vasstel, of aan die polisiebeampte die sekuriteit in plaas van borggeld verstrek wat laasgenoemde toereikend ag.

(3) Wanneer iemand ingevolge subartikel (1) of (2) op borgtog vrygelaat word, word skriftelike voorwaardes van dieselfde aard as die voorwaardes deur hierdie hoofstuk ten opsigte van borg aktes voorgeskryf ten opsigte van die gedeponeerde geld of staatseffekte of die verstrekte sekuriteit gestel, en die bepalinge van artikels 102, 103, 104, 105, 107, 109 en 110 is *mutatis mutandis* ten opsigte van die aldus gedeponeerde geld of staatseffekte of die aldus verstrekte sekuriteit, na gelang, en ten opsigte van die persoon wat op borgtog vrygelaat is en die persoon wat sodanige som geld, staatseffekte of sekuriteit ten behoeve van die persoon wat op borgtog vrygelaat is, gedeponeer of verstrek het, van toepassing.

(4) Niemand word toegelaat om ten behoeve van iemand anders ingevolge hierdie artikel 'n som geld of enige staatseffekte te deponeer of enige sekuriteit te verstrek nie indien die betrokke hof, regter, landdros, regterlike amptenaar of polisiebeampte rede het om te vermoed dat so iemand te eniger tyd voor of nadat hy bedoelde som geld of staatseffekte deponeer of bedoelde sekuriteit verstrek deur enigiemand op enige wyse teen sodanige som geld, staatseffekte of sekuriteit skadeloos gestel is of skadeloos gestel sal word, of dat hy geldelike voordeel ontvang het of enige geldelike voordeel sal ontvang in verband met die deponeer

provision of such sum of money, Government securities or security.

(5) The provisions of subsection (4) shall not apply to the legal representative of an accused who deposits or furnishes any sum of money or any government securities or security in terms of the provisions of this section on behalf of such accused."

Amendment of section 111 of Ordinance 34 of 1963.

8. Section 111 of the principal ordinance is hereby amended by the substitution for subsection (1) of the following subsection:—

"(1) If any person under the age of eighteen years is charged with an offence, any court which or any magistrate or policeman who may under any provision of this chapter release such person on bail, may, instead of releasing him on bail, or instead of detaining him, place him in a place of safety as defined in section 1 of the Children's Ordinance, 1961 (Ordinance 31 of 1961), pending his appearance or further appearance before a court or magistrate or until he is otherwise dealt with according to law, or, unless he is charged with treason, murder, contravention or any provision of the Suppression of Communism Act, 1950 (Act 44 of 1950), or of that Act as applied by any other law, in respect of which a minimum or compulsory punishment applies, or contravention of section 21 of the General Law Amendment Act, 1962 (Act 76 of 1962) —

- (a) release him without bail and warn him to appear before a court or magistrate at a time and on a date then fixed by the court, magistrate or policeman; or
- (b) release him without bail to the care of a person in whose custody he is and warn that person to bring him or cause him to be brought before a court or magistrate at a time and on a date then fixed as aforesaid."

Substitution of section 112 of Ordinance 34 of 1963.

9. The following section is hereby substituted for section 112 of the principal ordinance:—

"Powers of attorney-general to prohibit release on bail or otherwise.

112. (1) Whenever any person has been arrested on a charge of having committed any offence, the attorney-general may, if he considers it necessary in the interest of the administration of justice or for the safety of the public or the maintenance of the public order, issue an order that such person shall not be released on bail or otherwise before sentence has been passed or he has been discharged.

(2) If no evidence has been led against a person referred to in subsection (1) at a preparatory examination or trial within a period of ninety days after his arrest, he may at any time after the expiry of that period on notice in writing to the attorney-general apply to a judge or a court or magistrate in whose area of jurisdiction he is being detained, to be released on bail.

(3) The judge, court or magistrate to whom or which the application is made, may in his or its discretion order the release of the applicant on bail on such terms and conditions as he or it may direct, or he or it may dismiss the application or otherwise deal with it as he or it deems fit.

of verstrekking van bedoelde som geld, staatseffekte of sekuriteit.

(5) Die bepalings van subartikel (4) is nie van toepassing op die regsverteenoordiger van 'n beskuldigde wat 'n som geld of enige staatseffekte of sekuriteit ingevolge die bepalings van hierdie artikel ten behoeve van bedoelde beskuldigde deponeer of verstrek nie."

8. Artikel 111 van die hoofordonnansie word hierby gewysig deur subartikel (1) deur die volgende subartikel te vervang:

Wysiging van artikel 111 van Ordonnansie 34 van 1963.

„(1) Indien iemand onder die ouderdom van agtien jaar weens 'n misdryf aangekla word, kan 'n hof, landdros of polisiebeampte wat ingevolge 'n bepaling van hierdie hoofstuk so 'n iemand op borgtog vrylaat, in plaas van hom op borgtog vry te laat of in plaas van hom aan te hou, hom, in afwagting van sy verskyning of verdere verskyning voor 'n hof of landdros, of totdat andersins regtens met hom gehandel word, in 'n veiligheidsplek soos in artikel 1 van die Kinderordonnansie 1961 (Ordonnansie 31 van 1961) omskryf, plaas of, tensy hy weens hoogverraad, moord, oortreding van 'n bepaling van die Wet op die Onderdrukking van Kommuniste 1950 (Wet 44 van 1950), of van daardie wet soos deur enige ander wet toegepas, ten opsigte waarvan 'n minimum of verpligte straf van toepassing is, of oortreding van artikel 21 van die Algemene Regswysigingswet 1962 (Wet 76 van 1962) aangekla word —

- (a) hom sonder borgtog vrylaat en hom waarsku om voor 'n hof of landdros op die uur en dag wat dan deur die hof, landdros of polisiebeampte vasgestel word, te verskyn; of
- (b) hom sonder borgtog onder die sorg van die persoon in wie se bewaring hy is, vrylaat en daardie persoon waarsku om hom voor 'n hof of landdros te bring of te laat bring op die uur en dag wat dan soos voormeld vasgestel word."

9. Artikel 112 van die hoofordonnansie word hierby deur die volgende artikel vervang:—

Vervanging van artikel 112 van Ordonnansie 34 van 1963.

„Bevoegdheid van prokureur-generaal om vrylating op borgtog of andersins te verbied.

112. (1) Wanneer iemand in hegtenis geneem is op so 'n aanklag dat hy 'n misdryf gepleeg het, kan die prokureur-generaal, indien hy dit in belang van die regspleging of die veiligheid van die publiek of die handhawing van die openbare orde nodig ag, 'n bevel uitreik dat so iemand nie voordat vonnis gevel of hy ontslaan word op borgtog of andersins vrygelaat mag word nie.

(2) Indien geen getuienis teen 'n in subartikel (1) bedoelde persoon by 'n voorlopige ondersoek of verhoor binne 'n tydperk van negentig dae na sy inhegtenisneming aangevoer is nie, kan hy te eniger tyd na verstryking van dié tydperk na skriftelike kennisgewing aan die prokureur-generaal by 'n regter of 'n hof of 'n landdros binne wie se regsgebied hy aangehou word, aansoek doen om op borgtog vrygelaat te word.

(3) Die regter, hof of landdros by wie die aansoek gedoen word, kan na goeddunke gelas dat die applikant op borgtog vrygelaat word op die bedinge en voorwaardes wat hy gelas, of hy kan die aansoek van die hand wys of andersins daarmee handel soos hy goed vind.

(4) Notwithstanding the provisions of this ordinance or any other law, but subject to the provisions of subsection (5), no person shall be released on bail or otherwise contrary to the terms of an order issued under subsection (2).

(5) Whenever any person arrested in terms of subsection (1) applies to be released on bail or otherwise and the public prosecutor informs the judge, court or magistrate to whom or to which the application is made that the matter has been referred to the attorney-general with a view to the issuing of an order in terms of subsection (1), such person shall, pending the decision of the attorney-general, not be released on bail or otherwise: Provided that if no such order is issued within a period of fourteen days immediately following upon the date on which such judge, court or magistrate is so informed, such person may again apply to be released on bail or otherwise and may, subject to the provisions of any law, be so released.

(6) The attorney-general may at any time before its expiration rescind any order issued under subsection (1).

(7) Any telegraphic copy purporting to be a copy of an order under subsection (1) transmitted by telegraph, shall for all purposes be *prima facie* proof of the facts set forth in such copy."

Substitution of section 130 of Ordinance 34 of 1963.

10. The following section is hereby substituted for section 130 of the principal ordinance:—

"Court may grant leave of absence from trial.

130. If two or more accused are charged jointly at a trial before a court established under section 2 of the Magistrates' Courts Ordinance, 1963 (Ordinance 29 of 1963), or at a trial before a superior court, with any offence or with the same or different offences, and the court is, at any time after the commencement of the trial, satisfied upon application made in person by any such accused or his representative —

- (a) that the physical condition of that accused is such that he is unable to attend or that it is undesirable that he should attend the trial; or
- (b) that circumstances in connection with the illness or death of a member of that accused's family have arisen which make the presence elsewhere necessary or expedient,

the court may, if in its opinion the trial cannot be postponed without undue prejudice, embarrassment or inconvenience to the prosecution or any co-accused or any witness in attendance or subpoenaed to attend, authorize the absence from the trial for a period fixed by the court and subject to such conditions as it deems fit to impose."

(4) Ondanks die bepalings van hierdie ordonnansie of 'n ander wet, maar behoudens die bepalings van subartikel (5) word niemand in stryd met die bepalings van 'n bevel kragtens subartikel (2) uitgereik, op borgtog of andersins vrygelaat nie.

(5) Wanneer iemand wat ooreenkomstig subartikel (1) in hegtenis geneem is, aansoek doen om op borgtog of andersins vrygelaat te word en die staatsaanklaer, die regter, hof of landdros by wie die aansoek gedoen word, meedeel dat die aangeleentheid na die prokureur-generaal met die oog op die uitreiking van 'n bevel ingevolge subartikel (1) verwys is, word so iemand, in afwagting van die beslissing van die prokureur-generaal, nie op borgtog of andersins vrygelaat nie: Met dien verstande dat, indien geen sodanige bevel binne die tydperk van veertien dae wat onmiddellik volg op die datum waarop bedoelde regter, hof of landdros aldus meegedeel word, uitgereik word nie, so iemand weer aansoek kan doen om op borgtog of andersins vrygelaat te word en, behoudens die bepalings van enige wet, aldus vrygelaat kan word.

(6) Die prokureur-generaal kan te eniger tyd voor die verstryking van 'n bevel kragtens subartikel (1) uitgereik, die bevel intrek.

(7) 'n Telegrafiese afskrif wat 'n afskrif van 'n telegrafies versende bevel kragtens subartikel (1) heet te wees, is vir alle doeleindes bewys *prima facie* van die feite wat in die afskrif uiteengesit word."

10. Artikel 130 van die hoofordonnansie word hierby deur die volgende artikel vervang:—

„Hof kan verlop tot afwesigheid van verhoor toestaan.

130. As twee of meer beskuldiges by 'n verhoor voor 'n hof ingestel kragtens artikel 2 van die Ordonnansie op Landdroshowe 1963 (Ordonnansie 29 van 1963) of by 'n verhoor voor 'n hoër hof, gesamentlik aangekla word weens enige misdryf, hetsy dieselfde of verskillende misdrywe, en die hof te eniger tyd na die aanvang van die verhoor op aansoek persoonlik gerig deur enige van die beskuldiges of sy verteenwoordiger, oortuig is —

- (a) dat die liggaamlike toestand van daardie beskuldigde sodanig is dat hy nie in staat is om die verhoor by te woon nie of dat dit onwenslik is dat hy die verhoor moet bywoon; of
- (b) dat omstandighede in verband met die siekte of dood van 'n lid van daardie beskuldigde se familie ontstaan het wat sy teenwoordigheid elders nodig of raadsaam maak, kan die hof, as die verhoor syns insiens nie uitgestel kan word nie, sonder onbehoorlike benadeling, belemmering of ongerief vir die vervolging of 'n medebeskuldigde of 'n getuie wat teenwoordig is of gedagvaar is om teenwoordig te wees, die afwesigheid van daardie beskuldigde van die verhoor magtig vir 'n tydperk deur die hof bepaal en onderhewig aan die voorwaardes wat die hof goed vind om op te lê."

Vervanging van artikel 130 van Ordonnansie 34 van 1963.

Amendment of
section 186 of
Ordinance 34
of 1963.

11. Section 186 of the principal ordinance is hereby amended —

(a) by the substitution for subsection (1) of the following subsection:

“(1) If any person summoned to attend at any criminal proceedings or who during his attendance at any criminal proceedings was warned by the court to attend those criminal proceedings again, fails to attend the criminal proceedings concerned at the hour and on the day specified in the summons or warning, or if he attended but failed to remain in attendance, and the court in which the said proceedings are conducted, is satisfied from a statement under oath or from the return of the person who was required to serve the summons or from the record of the said proceedings that a summons to attend the said proceedings was directed to and duly served on such person, or that he is evading service of the said summons or that he was warned in terms of this section to attend the said proceedings or that he attended but failed to remain in attendance, the court may issue a warrant directing that he be arrested and brought, at a time and place stated in the warrant, or as soon thereafter as possible, before the court or any magistrate.”; and

(b) by the substitution for subsection (3) of the following subsection:

“(3) The court may in a summary manner enquire into the said person's failure to obey the summons or to comply with the warning referred to in subsection (1) or to remain in attendance, and unless it is proved that the said person has a reasonable excuse for such failure, the court may sentence him to pay a fine not exceeding fifty rand or to imprisonment for a period not exceeding three months.”.

Amendment of
section 191 of
Ordinance 34
of 1963.

12. Section 191 of the principal ordinance is hereby amended by the substitution for subsection (4) of the following subsection:

“(4) The expenses mentioned in subsection (3) shall be determined in accordance with the scale prescribed under section 87 (4) (c) of the Prisons Act, 1959 (Act 8 of 1959).”.

Substitution of
superscription
before section 229
of Ordinance 34
of 1963.

13. The following superscription is hereby substituted for the superscription before section 229 of the principal ordinance:

“*Evidence of Accomplices and certain other Persons.*”.

Amendment of
section 233 of
Ordinance 34
of 1963.

14. Section 233 of the principal ordinance is hereby amended by the substitution for the proviso to subsection (1) (b) of the following proviso:

“Provided that if the offence to which he pleads guilty is such that the court is of opinion that it does not merit punishment of imprisonment without the option of a fine or of whipping or of a fine exceeding fifty rand, it may, if the prosecutor does not tender evidence of the commission of the offence, convict the accused of such offence upon his plea of guilty, without other proof of the commission of the offence, and thereupon impose any competent sentence other than imprisonment or any other form of detention without the option of a fine or whipping or a fine exceeding fifty

11. Artikel 186 van die hoofordonnansie word hierby gewysig —

Wysiging van artikel 186 van Ordonnansie 34 van 1963.

(a) deur subartikel (1) deur die volgende subartikel te vervang:

„(1) Indien iemand wat gedagvaar is om by 'n strafsak aanwesig te wees of wat tydens sy aanwesigheid by 'n strafsak deur die hof gewaarsku is om weer by daardie strafsak aanwesig te wees, versuim om op die in die dagvaarding of waarskuwing bepaalde uur en dag by die betrokke straf aanwesig te wees of indien hy aanwesig was maar versuim het om aanwesig te bly, en die hof waarvoor bedoelde saak dien, op grond van 'n verklaring onder eed of van die relaas van die persoon wat die dagvaarding moes bestel of van die notule van bedoelde saak oortuig is dat 'n dagvaarding om by bedoelde saak aanwesig te wees aan so iemand gerig en behoorlik aan hom bestel is of dat hy die bestelling van bedoelde dagvaarding ontwyk of dat hy ingevolge hierdie artikel gewaarsku is om by bedoelde saak aanwesig te wees of dat hy aanwesig was maar versuim het om aanwesig te bly, kan die hof 'n lasbrief uitreik waarin gelas word dat hy in hegtenis geneem en op die in die lasbrief vermelde tyd en plek, of so spoedig moontlik daarna, voor die hof of 'n landdros gebring word.”; en

(b) deur subartikel (3) deur die volgende subartikel te vervang:

„(3) Die hof kan op summiere wyse ondersoek instel na bedoelde persoon se versuim om die dagvaarding na te kom of om aan die in subartikel (1) bedoelde waarskuwing gevolg te gee of om aanwesig te bly, en tensy bewys word dat bedoelde persoon 'n redelike verskoning vir sodanige versuim het, kan die hof hom 'n vonnis van 'n boete van hoogstens vyftig rand of gevangenisstraf vir 'n tydperk van hoogstens drie maande oplê.”.

12. Artikel 191 van die hoofordonnansie word hierby gewysig deur subartikel (4) deur die volgende subartikel te vervang:—

Wysiging van artikel 191 van Ordonnansie 34 van 1963.

“(4) Die in subartikel (3) bedoelde onkoste word bepaal ooreenkomstig die tarief kragtens artikel 87 (4) (c) van die Wet op Gevangenisstraf 1959 (Wet 8 van 1959) voorgeskryf.”.

13. Die opskrif voor artikel 229 van die hoofordonnansie word hierby deur die volgende opskrif vervang:

Vervanging van opskrif oor artikel 229 van Ordonnansie 34 van 1963.

„*Getuienis van Mededaders en sekere andere Persone.*”.

14. Artikel 233 van die hoofordonnansie word hierby gewysig deur die voorbehoudsbepaling by subartikel (1) (b) deur die volgende voorbehoudsbepaling te vervang:

Wysiging van artikel 233 van Ordonnansie 34 van 1963.

„Met dien verstande dat indien die misdryf waaraan hy skuldig pleit sodanig is dat die hof van oordeel is dat dit nie gevangenisstraf sonder die keuse van 'n boete of lyfstraf of 'n boete van meer as vyftig rand verdien nie, die hof, indien die vervolger geen getuienis met betrekking tot die pleging van die misdryf aanbied nie, die beskuldigde weens bedoelde misdryf op sy pleit van skuldig, skuldig kan bevind, sonder ander bewys van die pleging van die misdryf, en daarop enige bevoegde vonnis kan oplê behalwe gevangenisstraf of 'n ander vorm van aanhouding sonder die keuse van

rand, or it may deal with him otherwise in accordance with law.”.

Amendment of section 234 of Ordinance 34 of 1963.

15. Section 234 of the principal ordinance is hereby amended by the substitution for subsection (1) of the following subsection:

“(1) Whenever a public prosecutor causes an accused person to be summoned (otherwise than in terms of section 337 (8)) to appear in an inferior court upon a charge of having committed any offence and he has reasonable grounds for believing that the court which will try the said charge will, on convicting the accused, not impose a sentence of imprisonment or whipping or a fine exceeding fifty rand, he may attach to such summons to be served therewith upon the accused, a form of declaration for signature by the accused, wherein the latter admits having committed the offence, expresses his intention of pleading guilty to the charge and agrees to be convicted of the offence charged upon his plea of guilty without the calling of any evidence in support of the charge.”.

Amendment of section 289 of Ordinance 34 of 1963.

16. Section 289 of the principal ordinance is hereby amended by the substitution for subsection (3) of the following subsection:

“(3) If any person fails to appear at the hour and on the day appointed for his appearance to answer any charge, and the court is satisfied upon the return of the person required to serve the summons that he was duly summoned or if it appears from evidence given under oath that he is evading service of the summons, or if it appears from such evidence that he attended but failed to remain in attendance, the court in which the said criminal proceedings are conducted, may issue a warrant, directing that he be arrested and brought, at a time and place stated in the warrant, or as soon thereafter as possible, before the court or any magistrate.”.

Amendment of section 290 of Ordinance 34 of 1963, as amended by section 35 of Ordinance 35 of 1965.

17. Section 290 of the principal ordinance is hereby amended by the substitution for subsection (1) of the following subsection:

“(1) If a peace officer has reasonable grounds for believing that an inferior court will on convicting any person of any offence, impose a sentence of a fine not exceeding fifty rand and hands to such person a written notice in the prescribed form calling upon him to appear to answer a charge of having committed such offence, such person shall, except for the purposes of section 291 (2), be deemed to have been duly summoned under section 289 to appear to answer the charge at the time and place stated in the notice.”.

Amendment of section 292 of Ordinance 34 of 1963.

18. Section 292 of the principal ordinance is hereby amended by the substitution for paragraph (a) of subsection (2) of the following paragraph:

“(a) If the accused has been released on bail, the court shall cause a notice to be served on him stating that the case has been remitted to it to be dealt with and requiring him to appear at the hour on the day appointed for the trial.”.

'n boete of lyfstraf of 'n boete van meer as vyftig rand, of andersins volgens wet met hom kan handel."

15. Artikel 234 van die hoofordonnansie, word hierby gewysig deur subartikel (1) deur die volgende subartikel te vervang:

Wysiging van artikel 234 van Ordonnansie 34 van 1963.

„(1) Wanneer 'n staatsaanklaer 'n beskuldigde anders as ingevolge artikel 337 (8) laat dagvaar om in 'n laer hof te verskyn op 'n aanklag dat hy 'n misdryf gepleeg het en hy redelike gronde het om te vermoed dat die hof wat bedoelde aanklag sal verhoor, nie by skuldigbevinding van die beskuldigde gevangenisstraf of lyfstraf of 'n boete van meer as vyftig rand sal opleë nie, kan hy 'n deklarasievorm vir ondertekening deur die beskuldigde aan bedoelde dagvaarding heg om saam daarmee aan die beskuldigde bestel te word waarin laasgenoemde erken dat hy die misdryf gepleeg het, sy voorneme te kenne gee om op die aanklag skuldig te pleit en toestem om aan die ten laste gelegde misdryf op sy pleit van skuldig, skuldig bevind te word sonder dat getuienis ter staving van die aanklag aangevoer word."

16. Artikel 289 van die hoofordonnansie word hierby gewysig deur subartikel (3) deur die volgende subartikel te vervang:

Wysiging van artikel 289 van Ordonnansie 34 van 1963.

„(3) Indien iemand versuim om te verskyn op die uur en dag wat vasgestel is vir sy verskyning om op 'n aanklag te antwoord, en die hof uit hoofde van die relaas van die persoon wat die dagvaarding moes bestel, oortuig is dat hy behoorlik gedagvaar is, of indien dit uit getuienis onder eed afgelê, blyk dat hy bestelling van die dagvaarding ontwyk, of indien dit uit sodanige getuienis blyk dat hy aanwesig was maar versuim het om aanwesig te bly, kan die hof waarvoor bedoelde strafsak dien 'n lasbrief uitreik waarin gelas word dat hy in hegtenis geneem en op 'n in die lasbrief vermelde tyd en plek of so spoedig moontlik daarna, voor die hof of 'n landdros gebring word."

17. Artikel 290 van die hoofordonnansie word hierby gewysig deur subartikel (1) deur die volgende subartikel te vervang:

Wysiging van artikel 290 van Ordonnansie 34 van 1963, soos gewysig by artikel 35 van Ordonnansie 35 van 1965.

„(1) Indien 'n vredesbeampte redelike gronde het om te vermoed dat 'n laer hof by die veroordeling van 'n persoon weens 'n misdryf, 'n vonnis van 'n boete van hoogstens vyftig rand sal opleë en aan daardie persoon 'n skriftelike kennisgewing in die voorgeskrewe vorm oorhandig wat hom aansê om te verskyn om te antwoord op 'n aanklag dat hy daardie misdryf gepleeg het, word dit, behalwe vir die doeleindes van artikel 291 (2), geag dat daardie persoon behoorlik ingevolge artikel 289 gedagvaar is om op die tyd en plek in die kennisgewing vermeld, te verskyn om op die aanklag te antwoord."

18. Artikel 292 van die hoofordonnansie word hierby gewysig deur paragraaf (a) van subartikel (2) deur die volgende paragraaf te vervang:

Wysiging van artikel 292 van Ordonnansie 34 van 1963.

„(a) Indien die beskuldigde op borgtog vrygelaat is, laat die hof 'n kennisgewing aan hom bestel waarin vermeld word dat die saak terugverwys is om deur die hof behandel te word en hy aangesê word om op die uur en dag wat vir die verhoor bepaal is, te verskyn."

Substitution of section 315 of Ordinance 34 of 1963.

19. The following section is hereby substituted for section 315 of the principal ordinance:—

"Interpretation of certain provisions in laws relating to imprisonment and fines.

315. (1) In construing any provision of any law (not being an ordinance of the Legislative Assembly for the Territory of South West Africa passed after the commencement of this section or anything enacted by virtue of powers conferred by such an ordinance), in so far as it prescribes or confers the power to prescribe a punishment for any offence, any reference in that law —

- (a) to imprisonment with or without any form of labour, shall be construed as a reference to imprisonment only;
- (b) to any period of imprisonment of less than three months which may not be exceeded in imposing or prescribing a sentence of imprisonment, shall be construed as a reference to a period of imprisonment of three months;
- (c) to any fine of less than fifty rand, which may not be exceeded in imposing or prescribing a fine, shall, subject to the provisions of subsection (2), be construed as a reference to a fine of fifty rand.

(2) The provisions of paragraph (c) of subsection (1) shall not apply in relation to any offence cognizable in the first instance only by a court which has no jurisdiction to impose a sentence of imprisonment."

Insertion of section 320 A in Ordinance 34 of 1963.

20. The following section is hereby inserted in the principal ordinance after section 320:

"In case of mitigating circumstances another sentence may be imposed in lieu of certain prescribed compulsory sentences.

320A. (1) Whenever a court is bound to impose upon a person convicted by it of an offence, a punishment prescribed by section 318 (2), 319 (2) or 320 (2) and is of opinion that there are circumstances which justify the imposition of a lighter sentence than such prescribed punishment, it shall enter those circumstances on the record of the proceedings and shall —

- (a) if it is bound to sentence such person to the punishment prescribed by section 318 (2), impose upon him, in lieu thereof, a sentence of imprisonment for a period not exceeding two years;
- (b) if it is bound to sentence such person to the punishment prescribed by section 319 (2), impose upon him, in lieu thereof, a sentence of imprisonment for a period not exceeding five years; or
- (c) if it is bound to sentence such person to the punishment prescribed by section 320 (2), impose upon him, in lieu thereof, a sentence of imprisonment for a period not exceeding nine years.

(2) Notwithstanding anything to the contrary in any law contained, a magistrate's court shall be competent to impose the punishment prescribed by subsection (1) (a) and the court of a regional division shall be competent to impose the punishments prescribed by subsection (1) (b) and (c)."

19. Artikel 315 van die hoofordonnansie word hierby deur die volgende artikel vervang:—

Vervanging van artikel 315 van Ordonnansie 34 van 1963.

„Uitleg van sekere bepalinge en wette met betrekking tot gevangenisstraf en boetes.

315. (1) By die uitleg van 'n bepaling in een of ander wet (behalwe 'n ordonnansie van die Wetgewende Vergadering van die Gebied Suidwes-Afrika wat na die inwerkingtreding van hierdie artikel aangeneem word of enigiets wat ingevolge bevoegdheid by so 'n ordonnansie verleen, verorden is), vir sover dit 'n straf vir 'n misdryf voorskryf of die bevoegdheid verleen om so 'n straf voor te skryf, word 'n verwysing in daardie wet —

- (a) na gevangenisstraf met of sonder een of ander vorm van arbeid, as 'n verwysing na slegs gevangenisstraf uitgelê;
- (b) na 'n tydperk van gevangenisstraf vir minder as drie maande wat by die oplê of voorskryf van gevangenisstraf nie te bowe gegaan mag word nie, as 'n verwysing na 'n tydperk van gevangenisstraf van drie maande uitgelê;
- (c) na 'n boete van minder as vyftig rand wat by oplê of voorskryf van 'n boete nie te bowe gegaan mag word nie, behoudens die bepalinge van subartikel (2) as 'n verwysing na 'n boete van vyftig rand uitgelê.

(2) Die bepalinge van paragraaf (c) van subartikel 1 is nie van toepassing nie met betrekking tot 'n misdryf wat in die eerste instansie beregbaar is slegs deur 'n hof wat nie regsbevoegdheid het om gevangenisstraf op te lê nie.”.

20. Die volgende artikel word hierby in die hoofordonnansie na artikel 320 ingevoeg:

Invoeging van artikel 320 A in Ordonnansie 34 van 1963.

„In geval van strafversagende omstandighede kan 'n ander straf in die plek van sekere voorgeskrewe verpligte strawwe opgelê word.

320A. (1) Wanneer 'n hof verplig is om 'n persoon wat hy aan 'n misdryf skuldig bevind het, die by artikel 318 (2), 319 (2) of 320 (2) voorgeskrewe straf op te lê en van oordeel is dat daar omstandighede is wat die oplegging van 'n ligter straf as bedoelde voorgeskrewe straf regverdig, teken hy daardie omstandighede in die notule van die verrigtinge aan en —

- (a) indien hy verplig is om daardie persoon die by artikel 318 (2) voorgeskrewe straf op te lê, lê hy hom in die plek daarvan gevangenisstraf vir 'n tydperk van hoogstens twee jaar op;
- (b) indien hy verplig is om daardie persoon die by artikel 319 (2) voorgeskrewe straf op te lê, lê hy hom in die plek daarvan gevangenisstraf vir 'n tydperk van hoogstens vyf jaar op; of
- (c) indien hy verplig is om daardie persoon die by artikel 320 (2) voorgeskrewe straf op te lê, lê hy hom in die plek daarvan gevangenisstraf vir 'n tydperk van hoogstens nege jaar op.

(2) Ondanks andersluidende wetsbepalinge is 'n landdroshof bevoeg om die straf wat by subartikel (1) (a) voorgeskryf word, op te lê en is die hof van 'n streekafdeling bevoeg om die strawwe wat by subartikel (1) (b) en (c) voorgeskryf word, op te lê.”.

Amendment of section 337 of Ordinance 34 of 1963.

21. Section 337 of the principal ordinance is hereby amended by the substitution in subsection (1) for the words "thirty rand" whenever they occur of the words "fifty rand".

Amendment of section 338 of Ordinance 34 of 1963, as amended by section 38 of Ordinance 35 of 1965 and section 9 of Ordinance 19 of 1966.

22. Section 338 of the principal ordinance is hereby amended by the deletion of paragraph (b) of subsection (2).

Amendment of section 334 of Ordinance 34 of 1963, as amended by section 11 of Ordinance 19 of 1966.

23. Section 344 of the principal ordinance is hereby amended by the substitution for paragraph (c) of subsection (5) of the following paragraph:

"(c) When a superior court has made any award of compensation, costs or expenses under this section, the registrar of the court shall forward a certified copy of the award to the clerk of the court of the magistrate's court of the district designated by the court, or, if no district has been designated by the court, to the clerk of the court of the magistrate's court of the district wherein the offence in question was committed, and thereupon such award shall have the same effect as a civil judgment of that magistrate's court."

Substitution of section 350 of Ordinance 34 of 1963.

24. The following section is hereby substituted for section 350 of the principal ordinance:

"Applications for condonation, for leave to appeal, and for leave to lead further evidence.

350. (1) An accused convicted of any offence before a superior court may, within a period of fourteen days of the passing of any sentence as a result of such conviction, or within such extended period as may on application (in this section referred to as an application for condonation) on good cause be allowed, apply —

- (a) if the conviction was by a special criminal court, to that court, or any judge who was a member of that court, or if no such judge is available, to any judge of the superior court, and
- (b) if the conviction was by any other court, to the judge who presided at the trial, or if he is not available, or if in the case of a conviction before a circuit court, the said court is not sitting, to any other judge of the superior court,

for leave to appeal to the appeal court against his conviction or against any sentence or order following thereon (in this section referred to as an application for leave to appeal), and an accused convicted of any offence before any such court on a plea of guilty may, within the same period, apply for leave so to appeal against any sentence or any order following thereon.

(2) Every application for leave to appeal shall set forth clearly and specifically the grounds upon which the accused desires to appeal: Provided that if the accused applies orally for such leave immediately after the passing of the sentence, he shall state such grounds and they shall be taken down in writing and form part of the record.

21. Artikel 337 van die hoofordonnansie word hierby gewysig deur in subartikel (1) die woorde „dertig rand” oral waar hulle voorkom deur die woorde „vyftig rand” te vervang.

Wysiging van artikel 337 van Ordonnansie 34 van 1963.

22. Artikel 338 van die hoofordonnansie word hierby gewysig deur paragraaf (b) van subartikel (2) te skrap.

Wysiging van artikel 338 van Ordonnansie 34 van 1963 soos gewysig by artikel 38 van Ordonnansie 35 van 1965 en artikel 9 van Ordonnansie 19 van 1966.

23. Artikel 344 van die hoofordonnansie word hierby gewysig deur paragraaf (c) van subartikel (5) deur die volgende paragraaf te vervang:

Wysiging van artikel 344 van Ordonnansie 34 van 1963, soos gewysig by artikel 11 van Ordonnansie 19 van 1966.

„(c) Wanneer 'n hoër hof 'n toekenning van skadevergoeding, koste of uitgawe ingevolge hierdie artikel gedoen het, stuur die griffier van die hof 'n gesertifiseerde afskrif van die toekenning aan die klerk van die hof van die landdroshof van die distrik deur die hof aangewys of, indien die hof geen distrik aangewys het nie, aan die klerk van die hof van die landdroshof van die distrik waarin die betrokke misdryf gepleeg is, en daarop het so 'n toekenning dieselfde uitwerking as 'n siviele vonnis van daardie landdroshof.”

24. Artikel 350 van die hoofordonnansie word hierby deur die volgende artikel vervang:

Vervanging van artikel 350 van Ordonnansie 34 van 1963.

„Aansoeke om kondonasië, om verlof om te appelleer en om verlof om verdere getuënis te lei.

350. (1) 'n Beskuldigde wat voor 'n hoër hof aan 'n misdryf skuldig bevind word, kan binne 'n tydperk van veertien dae vanaf die oplegging van vonnis ten gevolge van so 'n skuldigbevinding, of binne so 'n langer tydperk as wat op aansoek (in hierdie artikel 'n aansoek om kondonasië genoem) om gegronde redes toegelaat word —

- (a) in die geval van 'n skuldigbevinding deur 'n spesiale strafhof, by daardie hof of 'n regter wat lid van daardie hof was, of, indien so 'n regter nie beskikbaar is nie, by 'n regter van die Hooggeregs-hof; en
- (b) in die geval van 'n skuldigbevinding deur 'n ander hof, by die regter wat by die verhoor voorgesit het of, indien hy nie beskikbaar is nie of, in die geval van 'n skuldigbevinding deur 'n rondgaande hof, bedoelde hof nie sitting hou nie, by 'n ander regter van die Hooggeregs-hof,

aansoek doen om verlof om na die appèlhof teen sy skuldigbevinding of teen enige vonnis of bevel wat daarop gevolg het, te appelleer (in hierdie artikel 'n aansoek om verlof om te appelleer genoem) en 'n beskuldigde wat op grond van 'n pleit van skuldig voor so 'n hof aan 'n misdryf skuldig bevind is, kan binne dieselfde tydperk aansoek doen om verlof om aldus teen 'n vonnis of bevel wat daarop gevolg het, te appelleer.

(2) Iedere aansoek om verlof om te appelleer moet die gronde waarop die beskuldigde wil appelleer, duidelik en uitdruklik uiteensit: Met dien verstande dat indien die beskuldigde onmiddellik na die oplegging van vonnis mondeling om sodanige verlof aansoek doen, hy daardie gronde moet opgee, en dit op skrif gestel word en deel van die notule uitmaak.

(3) When in any application under subsection (1) for leave to appeal it is shown by affidavit —

- (a) that further evidence which would presumably be accepted as true, is available;
- (b) that if accepted the evidence could reasonably lead to a different verdict or sentence; and
- (c) save in exceptional cases, that there is a reasonably acceptable explanation for the failure to produce the evidence before the close of the trial,

the court hearing the application may receive that evidence and any further evidence rendered necessary thereby, including any evidence in rebuttal called by the prosecutor and any evidence called by the court.

(4) Any evidence received in pursuance of an application under subsection (1) for leave to appeal, shall for the purposes of an appeal be deemed to be evidence taken or admitted at the trial.

(5) If an application under subsection (1) for leave to appeal is granted, the registrar of the court granting such application shall cause notice to be given accordingly to the registrar of the court of appeal without delay, and shall cause to be transmitted to the said registrar a certified copy of the record including copies of the evidence, whether oral or documentary, taken or admitted at the trial, and a statement of the grounds of appeal: Provided that, instead of the whole record, with the consent of the accused and the attorney-general, copies (one of which shall be certified) may be transmitted of such parts of the record as may be agreed upon by the attorney-general and the accused to be sufficient, in which event the court of appeal may nevertheless call for the production of the whole record.

(6) If an application under subsection (1) for condonation or leave to appeal is refused or if any application for leave to appeal or application for leave to call further evidence is refused, the accused may, within a period of twenty-one days of such refusal, or within such extended period as may on good cause be allowed, by petition addressed to the Chief Justice submit his application for condonation or for leave to appeal or his application for leave to call further evidence, or all such applications, as the case may be, to the court of appeal, at the same time giving written notice that this has been done to the registrar of the superior court (other than a circuit court) within whose jurisdiction the trial has taken place; and of which the judge who presided at the trial was a member when he so presided. Such registrar shall forward to the court of appeal a copy of the application or applications in question and of the reasons for refusing such application or applications.

(3) Wanneer by 'n aansoek ingevolge subartikel (1) om verlof om te appelleer daar deur middel van 'n beëdigde verklaring bewys word —

- (a) dat verdere getuienis wat vermoedelik as waar aanvaar sal word, beskikbaar is;
- (b) dat indien dit aanvaar word die getuienis redelikerwys kan lei tot 'n ander uitspraak of vonnis; en
- (c) behalwe in buitengewone gevalle, dat daar 'n redelik aanvaarbare verklaring is vir die versuim om die getuienis voor die afsluiting van die verhoor voor te lê,

kan die hof wat die aansoek aanhoor, daardie getuienis en enige verdere getuienis wat daardeur nodig gemaak word, met inbegrip van enige teenbewys deur die vervolger geroep en enige getuienis deur die hof geroep, ontvang.

(4) Getuienis wat ontvang is ingevolge 'n aansoek ingevolge subartikel (1) om verlof om te appelleer, word vir die doeleindes van 'n appèl geag getuienis te wees wat by die verhoor afgeneem of toegelaat is.

(5) Indien 'n aansoek ingevolge subartikel (1) om verlof om te appelleer toegestaan word, laat die griffier van die hof wat so 'n aansoek toestaan, sonder versuim dienooreenkomstig aan die griffier van die appèlhof kennis gee, en 'n gesertifiseerde afskrif van die notule, met inbegrip van afskrifte van die getuienis, hetsy dit mondeling of dokumentêr is, wat by die verhoor afgeneem of toegelaat is, en 'n opgaaf van die gronde van appèl, aan bedoelde griffier deurstuur: Met dien verstande dat, in plaas van die notule in die geheel, afskrifte (een waarvan gesertifiseer moet wees) van die gedeelte van die notule wat die prokureur-generaal en die beskuldigde by ooreenkoms as voldoende bepaal, met toestemming van die beskuldigde en die prokureur-generaal deurgestuur kan word, in watter geval die appèlhof nogtans kan gelas dat die notule in die geheel voorgelê word.

(6) Indien 'n aansoek ingevolge subartikel (1) om kondonasië of om verlof om te appelleer geweier word, of indien by 'n aansoek om verlof om te appelleer 'n aansoek om verlof om verdere getuienis te roep geweier word, kan die beskuldigde binne 'n tydperk van een-en-twintig dae na die weiering, of binne so 'n langer tydperk as wat om gegronde redes toegelaat word, by wyse van versoekskrif aan die Hoofregter gerig, sy aansoek om kondonasië of om te appelleer, of sy aansoek om verlof om verdere getuienis te roep, of al daardie aansoeke, na gelang, aan die appèlhof voorlê, en moet hy terselfdertyd aan die griffier van die Hooggereshof (behalwe 'n rondgaande hof) binne die regsgebied waarvan die verhoor plaasgevind het en waarvan die regter wat by die verhoor voorgesit het, 'n lid was toe hy aldus voorgesit het, skriftelik kennis gee dat dit gedoen is. Daardie griffier stuur 'n afskrif van die betrokke aansoek of aansoeke en van die redes vir die weiering daarvan aan die appèlhof.

(7) The petition may be considered in Chambers by the Chief Justice or by any other judge of the court of appeal to whom it may be referred by the Chief Justice.

(8) The judge considering the petition may —

- (a) call for any further information from the judge who heard the application for condonation or the application for leave to appeal or the application for leave to call further evidence or who presided at the trial to which any such application relates;
- (b) order that the application or applications in question or any of them be argued before him at a time and place appointed;
- (c) whether he has acted under paragraph (a) or (b) or not —
 - (i) in the case of an application for condonation, grant or refuse the application and, if he grants the application, direct that an application for leave to appeal shall be made within the period fixed by him to the court or judge referred to in subsection (1) or, if he deems it expedient, that an application for leave to appeal shall be submitted under subsection (4) within the period fixed by him as if it had been refused by the court or judge referred to in subsection (1);
 - (ii) in the case of an application for leave to appeal or an application for leave to call further evidence, grant or refuse the application or, if such judge is of the opinion that the application for leave to call further evidence should have been granted, he may, before deciding upon the application for leave to appeal, or, in the case where the court or judge referred to in subsection (1) has granted the application for leave to appeal but has refused leave to call further evidence, set aside the refusal of the said court or judge to grant leave to call further evidence and remit the matter in order that further evidence may be received in accordance with the provisions of subsection (3); or
- (d) refer the matter to the court of appeal for consideration, whether upon argument or otherwise, and the court of appeal may thereupon deal with the matter in any manner referred to in paragraph (c).

(9) The decision of a judge of the court of appeal, or of the court of appeal, as the case may be, to grant or refuse any application, shall be final.

(10) Notice shall be given to the attorney-general and the accused of the date fixed for the hearing of any application under this

(7) Die versoekskrif kan *in camera* oorweeg word deur die Hoofregter of deur enige ander regter van die appèlhof na wie dit deur die Hoofregter verwys word.

(8) Die regter wat die versoekskrif oorweeg, kan —

- (a) enige verdere inligting van die regter wat die aansoek om kondonasië of die aansoek om te appelleer of die aansoek om verlof om verdere getuienis te roep oorweeg het of wat by die verhoor waarop so 'n aansoek betrekking het, voorgesit het, aanvra;
 - (b) gelas dat die betrokke aansoek of aansoeke of die een of ander van hulle op 'n vasgestelde tyd en plek voor hom bereedeneer word;
 - (c) hetsy hy ingevolge paragraaf (a) of (b) gehandel het al dan nie —
 - (i) in die geval van 'n aansoek om kondonasië, die aansoek toestaan of weier en, indien hy die aansoek toestaan, gelas dat 'n aansoek om verlof om te appelleer binne die deur hom bepaalde tydperk by die in subartikel (1) bedoelde hof of regter gedoen word of, indien hy dit diensdig ag, dat 'n aansoek om verlof om te appelleer binne die deur hom bepaalde tydperk ingevolge die bepalinge van subartikel (4) voorgelê word asof dit deur die in subartikel (1) bedoelde hof of regter geweier is;
 - (ii) in die geval van 'n aansoek om verlof om te appelleer of 'n aansoek om verlof om verdere getuienis te roep, die aansoek toestaan of weier of, indien die regter van oordeel is dat die aansoek om verlof om verdere getuienis te roep, toegestaan moes gewees het, kan hy, voordat hy oor die aansoek om verlof om te appelleer beslis, of in die geval waar die in subartikel (1) bedoelde hof of regter verlof om te appelleer toegestaan maar verlof om verdere getuienis te roep geweier het, die weiering van bedoelde hof of regter om verlof toe te staan om verdere getuienis te roep, ter syde stel en die aangeleentheid terugverwys sodat verdere getuienis ooreenkomstig die bepalinge van subartikel (3) ontvang kan word; of
 - (d) die aangeleentheid na die appèlhof vir oorweging, hetsy na beredenering of andersins, verwys, en die appèlhof kan daarop met die aangeleentheid op 'n in paragraaf (c) bedoelde wyse handel.
- (9) Die beslissing van 'n regter van die appèlhof, of van die appèlhof, na gelang, om 'n aansoek toe te staan of te weier, is afdoende.
- (10) Kennis van die dag wat vir die verhoor van 'n aansoek ingevolge hierdie artikel vasgestel is, en van die plek in gevolge sub-

section, and of any place appointed under subsection (8) for any hearing.”.

Substitution of section 351 of Ordinance 34 of 1963.

25. The following section is hereby substituted for section 351 of the principal ordinance:

“Special entry of irregularity or illegality.

351. (1) If an accused considers that any of the proceedings in connection with or during his trial, before a superior court are irregular or not according to law, he may, either during his trial or within a period of fourteen days after his conviction, or within such extended period as may upon application (in this section referred to as an application for condonation) on good cause be allowed, apply for a special entry to be made on the record (in this section referred to as an application for a special entry) stating in what respect the proceedings are alleged to be irregular or not according to law and such a special entry shall, upon such application for a special entry, be made unless the court to which or the judge to whom the application for a special entry is made is of opinion that the application is not made *bona fide*, or that it is frivolous or absurd, or that the granting of the application would be an abuse of the process of the court.

(2) Save as hereinafter provided an application for condonation or for a special entry shall be made to the judge who presided at the trial, or if he is not available, or if in the case of a conviction before a circuit court, the said court is not sitting, to any other judge of the superior court.

(3) If the accused was convicted by a special criminal court, an application for condonation or for a special entry shall be made to that court, or if that court is not sitting, to any judge who was a member of that court, or if no such judge is available, to any judge of the superior court.

(4) The terms of a special entry shall be settled by the court which or the judge who grants the application for a special entry.

(5) If an application for condonation or for a special entry is refused, the accused may, within a period of twenty-one days of such refusal, or within such extended period as may on good cause be allowed, by petition addressed to the Chief Justice, apply to the court of appeal for condonation or for a special entry to be made on the record stating in what respect the proceedings are alleged to be irregular or not according to law, as the case may be, and thereupon the provisions of subsections (7), (8), (9) and (10) of section 350 shall *mutatis mutandis* apply.”.

Amendment of section 372 of Ordinance 34 of 1963.

26. Section 372 of the principal ordinance is hereby amended by the substitution for subsections (1) and (2) of the following subsections:

artikel (8) vir enige verhoor vasgestel, moet aan die prokureur-generaal en die beskuldigde gegee word.”.

25. Artikel 351 van die hoofordonnansie word hierby deur die volgende artikel vervang:

„Spesiale aantekening van onreëlmatige of met die reg strydige verrigtinge.

351. (1) Indien 'n beskuldigde meen dat enige van die verrigtinge in verband met of gedurende sy verhoor voor 'n hoër hof, onreëlmatig of met die reg strydig is, kan hy òf gedurende sy verhoor òf binne 'n tydperk van veertien dae na sy skuldigbevinding òf binne die langer tydperk wat op aansoek (in hierdie artikel 'n aansoek om kondonاسie genoem) om gegronde redes toegelaat word, aansoek doen dat op die notule 'n spesiale aantekening aangebring word (in hierdie artikel 'n aansoek om 'n spesiale aantekening genoem) wat vermeld in watter opsig die verrigtinge na bewering onreëlmatig of met die reg strydig is, en op so 'n aansoek om 'n spesiale aantekening word so 'n spesiale aantekening gemaak tensy die hof waaraan òf die regter aan wie die aansoek om 'n spesiale aantekening gerig word, van oordeel is dat die aansoek nie te goeder trou gedoen word nie, òf dat dit beuselagtig of onsinnig is, of dat die toestaan van die aansoek op 'n misbruik van geregtelike proses sal neerkom.

(2) Behalwe soos hieronder bepaal, word 'n aansoek om kondonاسie of om 'n spesiale aantekening gerig aan die regter wat by die verhoor voorgesit het of, indien hy nie beskikbaar is nie, of, in die geval van 'n skuldigbevinding deur 'n rondgaande hof, bedoelde hof nie sitting hou nie, aan 'n ander regter van die Hooggeregshof.

(3) Indien die beskuldigde deur 'n spesiale strafhof skuldig bevind is, word 'n aansoek om kondonاسie of om 'n spesiale aantekening gerig aan daardie hof of, indien daardie hof nie sitting hou nie, aan 'n regter wat 'n lid van daardie hof was, of, indien so 'n regter nie beskikbaar is nie, aan 'n regter van die Hooggeregshof.

(4) Die bewoording van 'n spesiale aantekening word deur die hof of die regter wat die aansoek om 'n spesiale aantekening toestaan, vasgestel.

(5) Indien 'n aansoek om kondonاسie of om 'n spesiale aantekening geweier word, kan die beskuldigde binne 'n tydperk van een-en-twintig dae vanaf so 'n weiering of binne die langer tydperk wat om gegronde redes toegelaat word, by wyse van 'n versoekskrif aan die Hoofregter gerig, by die appèlhof aansoek doen om kondonاسie of om 'n spesiale aantekening, wat vermeld in watter opsig die verrigtinge na bewering onreëlmatig of met die reg strydig is, na gelang, en daarna is die bepalings van subartikels (7), (8), (9) en (10) van artikel 350 *mutatis mutandis* van toepassing.”.

Vervanging van artikel 351 van Ordonnansie 34 van 1963.

26. Artikel 372 van die hoofordonnansie word hierby gewysig deur subartikels (1) en (2) deur die volgende subartikels te vervang:

Wysiging van artikel 372 van Ordonnansie 34 van 1963.

“(1) If an accused is charged with an offence referred to in section 64 (5) no person shall at any time (subject to the provisions of subsection (4)) publish by radio or in any document any information relating to the said charge or any information disclosed at any proceedings relating to such charge, unless the judge or officer presiding at such trial has, after having consulted the person against or in connection with whom the offence charged is alleged to have been committed (or if he is a minor, his guardian), given his consent, conveyed in a document signed by himself or by the registrar or clerk of the court, to such publication.

(2) No person shall at any time publish in any manner described in subsection (1), the name, address, school, place of occupation or any other information likely to reveal the identity of any person under the age of eighteen years who is being or has been charged with any offence: Provided that if the Administrator or if the judge or judicial officer who presides or presided at the trial of such person is of the opinion that such publication would be just and equitable and in the interest of any particular person, he may, subject to the provisions of subsection (1), by order dispense with the prohibition contained in this subsection to such an extent as may be specified in the order.”.

Short title.

27. This ordinance shall be called the Criminal Procedure Amendment Ordinance, 1969.

„(1) Indien 'n beskuldigde weens 'n in artikel 64 (5) bedoelde misdryf aangekla word, mag niemand (behoudens die bepalings van subartikel (4)) te eniger tyd deur middel van die radio of in enige dokument enige inligting met betrekking tot bedoelde aanklag of enige inligting wat by enige verrigtinge wat op bedoelde aanklag betrekking het aan die lig kom, publiseer nie, tensy die regter of amptenaar wat by die verhoor voorsit, na raadpleging met die persoon teen of ten opsigte van wie die ten laste gelege misdryf na bewering gepleeg is (of indien hy 'n minderjarige is, sy voog) deur middel van 'n dokument deur hom of deur die griffier of klerk van die hof onderteken, tot sodanige publikasie toegestem het.

(2) Niemand mag te eniger tyd op enige wyse in subartikel (1) vermeld, die naam, adres, skool, werkplek of enige ander inligting wat die identiteit van iemand onder die ouderdom van agtien jaar wat weens 'n misdryf aangekla word of aangekla is, waarskynlik aan die lig sal bring, publiseer nie: Met dien verstande dat indien die Administrateur of die regter of regterlike amptenaar wat by die verhoor van so iemand voorsit of voorgesit het van oordeel is dat sodanige publikasie regverdig en billik en in die belang van 'n bepaalde persoon sal wees, hy, behoudens die bepalings van subartikel (1), kan beveel dat die verbod in hierdie subartikel vervat, opgehef word in die mate wat in die bevel aangedui word.”.

27. Hierdie ordonnansie heet die Strafpreseswysigingsordonnansie 1969. Kort titel.

